

[Robert Christensen.]

efter denne lov. Vi har mange i dag, der må forlade et erhverv af forskellige grunde. Derfor har vi megen brug for omskoling; også det kan gøres som fritidsundervisning.

Den almene undervisning, der foregår og har foregået i mange år, er stadig væk god. Dog må jeg beklage som hr. K. B. Andersen, at det ser ud til, at man i høj grad er ved at overadministrere denne lov. Jeg kan her nævne, at jeg selv har haft den fornøjelse at have en enkelt time på et kursus, der var godkendt efter denne lov. I den anledning måtte jeg udfylde ikke mindre end 4 blanketter, for at ministeriet kunne blive klar over, om jeg nu også virkelig var kvalificeret til at holde et foredrag. Nu kan det godt være, at det i dette tilfælde var nødvendigt at undersøge mine kvalifikationer meget nøje, men jeg tror altså godt, det kan gøres med lidt mindre papir.

Så har jeg et hjertesuk. For al uddannelse er det en betingelse, at vi kan få en sympati i befolkningen for, at man vil være med til denne uddannelse, at man vil være med til at betale. Det er min opfattelse, at der foregår noget efter fritidsloven, som man vel ikke kan sige i og for sig er forkert, men der foregår i hvert fald noget, der er med til i stedet for hos den almindelige borger at skabe en sympati at skabe en antipati, og jeg tror, det vil være meget, meget uheldigt, hvis denne lov kommer ud for en sådan antipati i befolkningen, at vi lovgivere kan tvinges til at foretage ændringer. Det ville være meget mere heldigt, hvis man kunne finde ud af at bruge den sådan, at det er unødvendigt. Hermed udelukker jeg ikke, at en ændring kan blive påkrævet.

Selv om vi gør aldrig så meget for vores uddannelser, vil der altid være nogle, der ikke har fået den uddannelse, de ønsker, og derfor mener jeg, at det stadig væk er rigtigt, at mange læreanstalter har adgang til på de såkaldte aspirantkursus at supplere op, sådan at deres uddannelsessøgende får den grundlæggende viden, der er nødvendig. Jeg tror, at vi må være opmærksom på, at det må de have lov at fortsætte med i hvert fald en del år endnu.

Jeg skal også lige nævne, at for mange af disse læreanstalter for vore mellemuddannel-

ser eller højere mellemuddannelser er det nødvendigt, at vi ikke i den hellige center-tanke samler disse i nogle ganske få store centre, men at vi spreder dem ud over landet. Erfaringerne viser, at tilgangen er større, når afstanden til uddannelsesstederne ikke er alt for lang, og det er jo på disse trin, de grundlæggende uddannelser og mellemuddannelserne, vi har det meget store behov. Det er det, vi i den offentlige debat har forsømt at tale om; vi taler jo mest om universitetsuddannelser.

Nogle ganske få bemærkninger om lærling-uddannelsen. Her venter vi os meget af den brede, erhvervsmaessige grunduddannelse i 10. klasse, som vi nu får i 1970'erne. Vi venter, at den kan danne grundlaget for en senere faglig uddannelse, og vi vil gerne medvirke til, at denne faglige uddannelse bliver bredt grundlæggende, sådan at det endelige valg ikke træffes for tidligt. Det giver en større valgsikkerhed, men det giver også en lettere adgang til omskoling; det bliver et af vore store problemer og er et af vore store problemer.

Nu gælder det ikke alene en faglig uddannelse, og det er da noget af det, man kan være glad for ved ungdomsoprøret, som jo netop går ud på, at de gør oprør imod alt det tekniske, hele vores materielle indstilling, idet de lægger mere vægt på det menneskelige. Derfor vil jeg gerne sige, at vi også i fremtiden må have de såkaldt frie skoler, som ikke har nogen bestemt plads i uddannelsesforløbet, men bare underviser eller oplyser folk. Her vil jeg gerne nævne højskolerne. Der foregår også en hel del pædagogisk nydannelse inden for højskolerne i øjeblikket. Jeg kan fristes til at sige, efter lige at have besøgt et par stykker af dem, at det er jo ikke alt nyt, der er godt, og det er ikke alt godt, der er nyt, men jeg har en sådan tillid til de mennesker, der arbejder på højskolerne, at jeg tror, de finder en forsvarlig fremtidsform, sådan at de også kan se deres fremtid i møde og være med til at løse en opgave, ikke just i vort uddannelsessystem i den forstand, at de skal løse en bestemt uddannelsesopgave, men derved at de kan være en skole for mennesker, og jeg vil da ikke have noget imod, om de i fremtiden også kan blive en skole både for far og mor og børnene.